

[Aksel Larsen.]

1.200 kr., og man så på den måde kan skaffe sig en kæmpemæssig afskrivning på et år. Vi er bekendt med eksempler, og det er blevet bekræftet i udvalget af særlige sagskyndige, at der har været tilfælde, hvor en virksomhed på et år havde anskaffet for 2 mill. kr. inventar. Det var købt nogenlunde på samme tidspunkt, men altså i småstykker, man har fået en regning for hvert enkelt stykke og har derved hævdet, at det var isolerede inventaranskaffelser, og så kunne man afskrive for 2 mill. kr. med det samme. Det er naturligvis ikke rimeligt. Det afhænger formodentlig af, hvordan skatterådene optræder i de forskellige tilfælde, de har vel visse muligheder, men det forekommer os, det er nødvendigt i lovgivningen at have en bestemmelse, som siger, hvad skatterådene skal kigge på, hvad man skal se på ved ligningen. Man må forhindre misbrug her, og vi lader nu den foreslåede ændring fra 800 kr. til 1.200 kr. passere i forventning om, at ministeren kommer med det lovede ændringsforslag; hvis det ikke kommer, må vi jo selv komme med et.

Hvad angår direktionsbilerne — det kalder man det jo populært — så savner vi overhovedet en begrundelse for, at det er rimeligt at forhøje beløbet fra 35.000 kr. til 40.000 kr. Man får såmænd aldeles udmærkede og tilfredsstillende biler for de 35.000 kr., hvis det drejer sig om det, og hvis man af prestigegrunde absolut vil have en dyrere; ja, så skal man blot ikke have afskrivningsret til mere end de 35.000 kr.

Må jeg i øvrigt sige om det ændringsforslag, der er stillet under nr. 5, hvor det foreslås, at de i regeringsforslaget foreslåede 40.000 kr. skal ned sættes til 35.000 kr., at dette ændringsforslag angives at være stillet af et mindretal, de socialdemokratiske medlemmer af udvalget. Dette er en trykfejl eller noget lignende; det kan jo let forekomme, så hurtigt som det går herinde, og naturligvis er det min fejl, at jeg på grund af andre gøremål — men det forstår man måske — i de sidste døgn ikke har haft tid

til at læse korrektur på udkast til betænkningen. Jeg er naturligvis medforslagsstiller til ændringsforslaget under nr. 5, og ikke for at slås om paterniteten; men det var mig, der først rejste spørgsmålet i udvalget og bebudede et ændringsforslag, så jeg synes nok, jeg kunne fortjene at få mit navn med. Jeg anbefaler at stemme for det.

Hvad angår bygningsafskrivninger, da finder vi som socialdemokraterne, at det at indføre afskrivningsret på butiksklokaler — det har der jo ikke været før — er et ret stort skridt, og at 4 pct. dog sikkert ligger i overkanten af, hvad der måtte være rimeligt, så meget mere som det er rigtigt, at denne afskrivningsmulighed jo i mange, mange tilfælde ikke vil gavne de butikshandlende, men vil gavne dem, der ejer husene. Vi er noget forbavset over, at udvalgsflertallet kan ændre dette til 6 pct. Måske skal man ikke være forbavset over, at hr. Arthur Jacobsen, der havde et rigtigt synspunkt ved første behandling; nu har ændret mening af partidisciplinære grunde. Jeg kunne jo godt ønske, at han havde været lige så fast i koderne, som ministrene var ved en tidligere afstemning her i dag; det er han altså ikke. Men jeg er egentlig noget forbavset over, at finansministeren bøjer sig. For jeg ved jo, at finansministeren har været særdeles betænkelig ved at forhøje denne procentsats fra 4 til 6, og at han også er klar over, at det vil berøve statskassen en hel del penge, og finansministeren er jo særdeles interesseret i, at statskassen får de pengemidler, den skal bruge. Men det er der jo ikke noget at gøre ved; når de 3 partier kan gennemtrumfe denne ændring, så kan de gennemtrumfe den. Når de kan få regeringen med på den, så kan de få regeringen med på den, men vi vil i hvert fald ikke være med.

Hvad angår forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v. er vi af den mening, at afskrivningsbestemmelserne vedrørende lagre ikke bør føres tilbage til, hvad de var før ændringen i fjor. Vi er af den mening, at en aftrapning af lagerafskrivninger, eller en nedtrap-